

LIGJ
Nr. 117/2013

**PËR RATIFIKIMIN E PROTOKOLLIT TË KATËRT SHITESË TË
KONVENTËS EUROPIANE TË EKSTRADIMIT**

Në mbështetje të neneve 78, 83 pika 1 dhe 121 të Kushtetutës, me propozimin e Këshillit të Ministrave,

KUVENDI
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

VENDOSI:

Neni 1

Ratifikohet protokollin e katërt shtesë i Konventës Europiane të Ekstradimit, sipas tekstit që i bashkëlidhet këtij ligji.

Neni 2

Ky ligj hyn në fuqi 15 ditë pas botimit në Fletoren
Zyrtare.

Miraturar në datën 15.4.2013

**Shpallur me dekretin nr. 8107, datë 18.4.2013 të Presidentit të Republikës së
Shqipërisë, Bujar Nishani**

**PROTOKOLLI I KATËRT SHITESË
I KONVENTËS EUROPIANE TË
EKSTRADIMIT VJENË 20.9.2012**

Shtetet anëtare të Këshillit të Europës, nënshkruese të këtij Protokollin,
duke marrë në konsideratë synimin e Këshillit të Europës për të arritur unitet
më të madh midis anëtarëve të tij;

me dëshirën për të forcuar aftësinë e tyre individuale dhe kolektive për t'iu
përgjigjur krimit;

duke marrë në konsideratë dispozitat e Konventës Europiane për Ekstradimin
(ETS nr. 24) të hapur për nënshkrim në Paris më 13 dhjetor 1957 (më poshtë të
quajtur "Konventa"), si dhe tri protokollin shtesë të saj (ETS nr. 886 dhe 98, CETS nr.
209), të lidhur në Strasburg përkatësisht më 15 tetor 1975, 17 mars 1978 dhe 10
nëntor 2010;

duke e konsideruar të përshtatshëm modernizimin e disa dispozitave të
Konventës dhe plotësimin e saj në aspekte të caktuara, duke marrë parasysh progresin
e bashkëpunimit ndërkombëtar në çështje penale që prej hyrjes në fuqi të Konventës
dhe protokolleve shtesë të saj;

kanë rënë dakord si më poshtë:

Neni 1

Kalimi i afatit

Neni 10 i Konventës zëvendësohet me dispozitat e mëposhtme:

“Kalimi i afatit

1. Ekstradimi nuk miratohet kur ndjekja penale ose dënimi i personit të kërkuar është parashkuar sipas ligjit të Palës Kërkuese.

2. Ekstradimi nuk refuzohet për arsye se ndjekja penale ose dënimi i personit të kërkuar do të parashkruhej sipas ligjit të Palës së kërkuar.

3. Çdo shtet, në kohën e nënshkrimit ose gjatë depozitimit të instrumentit të tij të ratifikimit, pranimit, miratimit ose aderimit, mund të deklarojë se rezervon të drejtën për të mos zbatuar paragrafin 2:

a) Kur kërkesa për ekstradim bazohet në veprat penale për të cilat shteti ka juridiksion sipas ligjit të tij penal; dhe/ose

b) Nëse legjislacioni i tij i brendshëm ndalon shprehimisht ekstradimin kur ndjekja penale ose dënimi i personit të kërkuar do të parashkruhej sipas ligjit të tij.

4. Në përcaktimin nëse ndjekja penale ose dënimi i personit të kërkuar do të parashkruhej sipas ligjit të saj, çdo Palë që ka bërë një rezervë sipas paragrafit 3 të këtij neni merr në konsideratë, në përputhje me ligjin e saj, çdo akt ose ngjarje që ka ndodhur në Palën kërkuese, në masën që aktet ose ngjarjet e të njëjtës natyrë kanë efektin e ndërprerjes ose pezullimit të parashkrimit në Palën e kërkuar.”

Neni 2

Kërkesa dhe dokumentet mbështetëse

1. Neni 12 i Konventës zëvendësohet me dispozitat e mëposhtme:

“Kërkesa dhe dokumentet mbështetëse

1. Kërkesa bëhet me shkrim. Ajo dorëzohet nga Ministria e Drejtësisë ose një autoritet tjetër kompetent i Palës kërkuese në Ministrinë e Drejtësisë ose pranë një autoriteti tjetër kompetent të Palës së kërkuar. Një shtet që dëshiron të caktojë një autoritet tjetër kompetent të ndryshëm nga Ministria e Drejtësisë, njofton Sekretarin e Përgjithshëm të Këshillit të Europës për autoritetin e tij kompetent në kohën e nënshkrimit ose gjatë depozitimit të instrumentit të tij të ratifikimit, pranimit, miratimit ose aderimit, si dhe për çdo ndryshim të mëvonshëm në lidhje me autoritetin e tij kompetent.

2. Kërkesa mbështetet nga:

a) Një kopje e urdhrit të dënimit ose ndalimit menjëherë të zbatueshëm ose të urdhrit të arrestit ose urdhri tjetër që ka të njëjtin efekt dhe të lëshuar në përputhje me procedurën e parashtruar në ligjin e Palës kërkuese.

b) Një deklaram i veprave penale për të cilat kërkohet ekstradimi. Koha dhe vendi i kryerjes së tyre, përshkrimet e tyre ligjore dhe një referencë ndaj dispozitave ligjore, duke përfshirë dispozitat në lidhje me kalimin e afatit, përcaktohen sa më saktë që të jetë e mundur; dhe

c) Një kopje të dekreteve përkatëse ose, kur kjo nuk është e mundur, një deklaram të ligjit përkatës dhe një përshkrim sa më të saktë të personit të kërkuar, së bashku me çdo informacion tjetër që do të ndihmojë për përcaktimin e identitetit, kombësisë dhe vendndodhjes së tij/të saj.”

2. Neni 5 i Protokollit të Dytë Shtesë të Konventës pushon së zbatuari për çdo shtet që bëhet palë e këtij protokollit.

Neni 3

Rregulli i specialitetit

Neni 14 i Konventës zëvendësohet me dispozitat e mëposhtme:

“Rregulli i specialitetit

1. Një person që është ekstraduar nuk arrestohet, ndiqet penalisht, gjykohet, dënohet ose ndalohet, me synim zbatimin e një urdhri ndalimi ose dënimi dhe ai ose ajo nuk kufizohet për asnjë arsye në lirinë e tij ose të saj personale për ndonjë vepër të

kryer përpara dorëzimit të tij ose të saj, të ndryshme nga ajo për të cilin ai ose ajo ishte ekstraduar, me përjashtim të rasteve të mëposhtme:

a) Kur pala që e ka dorëzuar atë, bie dakord. Një kërkesë për miratim paraqitet, e shoqëruar me dokumentet e përmendura në nenin 12 dhe të dhëna penale të çdo deklarate të bërë nga personi i ekstraduar në lidhje me veprën penale përkatëse. Miratimi jepet kur vepra penale për të cilën kërkohet është subjekt ekstradimi, në përputhje me dispozitat e kësaj konvente. Vendimi merret sa më shpejt që të jetë e mundur dhe jo më vonë se 90 ditë pas marrjes së kërkesës për miratim. Kur nuk është e mundur për Palën e kërkuar që të respektojë periudhën e parashikuar në këtë paragraf, ajo do të informojë Palën kërkuese, duke paraqitur arsyet për vonesën dhe kohën e llogaritur, të nevojshme për marrjen e vendimit;

b) Kur ai person që ka pasur mundësinë për t'u larguar nga territori i palës në të cilën ai ose ajo është dorëzuar, nuk e ka bërë këtë brenda 30 ditëve nga lirimi i tij ose i saj përfundimtar, ose është kthyer në atë territor pasi është larguar prej tij.

2. Megjithatë, pala kërkuese mund:

a) Të kryejë hetime paraprake, përveç masave që kufizojnë lirinë personale të personit përkatës;

b) të marrë masa të nevojshme sipas ligjit të saj, duke përfshirë procedimet në mungesë, për të parandaluar efektet ligjore të kalimit të afatit;

c) të marrë masat e nevojshme për largimin e personit nga territori i saj.

3. Në kohën e nënshkrimit ose depozimit të instrumentit të tij të ratifikimit, pranimit, miratimit ose aderimit në një kohë të mëvonshme, çdo shtet mund të deklarojë se në derogim të paragrafit 1, një palë kërkuese që ka bërë këtë deklaratë, kur një kërkesë për miratimin është paraqitur sipas paragrafit 1.a mund të kufizojë lirinë personale të personit të ekstraduar, me kusht që:

a) pala kërkuese njofton, ose në të njëjtën kohë me kërkesën për miratim sipas paragrafit 1, nënparagrafi a, ose në një kohë të mëvonshme, datën kur synon të fillojë këtë kufizim; dhe

b) pala e kërkuar konfirmon shprehimisht marrjen e këtij njoftimi.

Pala e kërkuar mund të shprehë në çdo kohë kundërshtimin e saj për atë kufizim, i cili do të përfshijë detyrimin për palën kërkuese, që t'i japë fund kufizimit menjëherë, duke përfshirë, kur është e zbatueshme, lirinë e personit të ekstraduar.

4. Kur përshkrimi i veprës penale sipas akuzës, ndryshohet gjatë procedimeve, personi i ekstraduar do të procedohet ose dënohet në masën që vepra penale sipas përshkrimit të saj të ri, tregohet nga elementët e saj përbërës si vepër penale që do të lejonte ekstradimin.

Neni 4

Riekstradimi në një shtet të tretë

Teksti i nenit 15 të Konventës bëhet paragrafi 1 i atij neni dhe plotësohet nga paragrafi i dytë i mëposhtëm:

“2. Pala e kërkuar merr vendimin e saj për miratimin e përmendur në paragrafin 1, sa më shpejt që të jetë e mundur dhe jo më vonë se 90 ditë pas marrjes së kërkesës për miratim, dhe kur është e zbatueshme, të dokumenteve të përmendura në nenin 12, paragrafi 2. Kur për palën e kërkuar nuk është e mundur që të respektojë periudhën e parashikuar në këtë paragraf, ajo do të informojë palën kërkuese, duke paraqitur arsyet për vonesën dhe kohën e llogaritur të nevojshme për marrjen e vendimit.”.

Neni 5

Transiti

Neni 21 i Konventës zëvendësohet me dispozitat e mëposhtme:

“Transiti

1. Transiti përmes territorit të një prej palëve kontraktuese miratohet me paraqitjen e një kërkesë për transit, me kusht që vepra penale përkatëse të mos konsiderohet nga pala e kërkuar për të miratuar transitin, si vepër penale të një karakteri politik ose tërësisht ushtarak, duke marrë në konsideratë nenet 3 dhe 4 të Konventës.

2. Kërkesa për transit përmban informacionin e mëposhtëm:

a) Identitetin e personit që do të ekstradohet, duke përfshirë kombësinë ose kombësitë e tij ose të saj, kur janë në dispozicion;

b) Autoritetin që kërkon transitin;

c) Ekzistencën e një urdhri arresti ose dokumenti tjetër që ka të njëjtin efekt ligjor ose të një vendimi të zbatueshëm, si dhe konfirmimin se personi duhet të ekstradohet;

d) natyrën dhe përshkrimin ligjor të veprës penale, duke përfshirë dënimin maksimal ose dënimin e vendosur në vendimin e formës së prerë;

e) një përshkrim të rrethanave në të cilat është kryer vepra penale, duke përfshirë kohën, vendin dhe shkallën e përfshirjes së personit të kërkuar.

3. Në rast të një uljeje të paplanifikuar avioni, pala kërkuese do të vërtetojë menjëherë se ekziston një prej dokumenteve të përmendura në nenin 12, paragrafi 2, nënparagrafi a. Ky njoftim ka efektin e një kërkesë për arrest të përkohshëm të parashikuar në nenin 16 dhe pala kërkuese i paraqet një kërkesë për transit palës në territorin e të cilës ka ndodhur ulja e avionit.

4. Transiti i një shtetasi, sipas nenit 6, të një vendi të kërkuar për miratimin e transimit, mund të refuzohet.

5. Në kohën e nënshkrimit ose gjatë depozitimit të instrumentit të tij të ratifikimit, pranimit, aprovimit ose aderimit, një shtet mund të deklarojë se rezervon të drejtën për të miratuar transitin e një personi vetëm për disa ose të gjitha kushtet në bazë të të cilave miraton ekstradimin.

6. Transiti i personit të ekstraduar nuk kryhet përmes një territori kur ka arsye të besohet se jeta ose liria e tij ose e saj mund të rrezikohet për shkak të racës së tij apo të saj, fesë, kombësisë ose opinionit politik.”.

Neni 6

Mënyrat dhe mjetet e komunikimit

Konventa plotësohet nga dispozitat e mëposhtme:

“Mënyrat dhe mjetet e komunikimit

1. Për qëllim të Konventës, komunikimet mund të transmetohen me anë të përdorimit të mjeteve elektronike ose mjeteve të tjera që japin të dhëna me shkrim, sipas kushteve që lejojnë palët për të përcaktuar vërtetësinë e tyre. Në çdo rast, pala përkatëse, sipas kërkesës dhe në çdo kohë, paraqet kopje origjinale ose kopje të vërtetuara të dokumenteve.

2. Shfrytëzimi i Organizatës Ndërkombëtare të Policisë Kriminale (Interpol) ose kanaleve diplomatike nuk përjashtohet.

3. Në kohën e nënshkrimit ose gjatë depozitimit të instrumentit të tij të ratifikimit, pranimit, miratimit ose aderimit, çdo shtet mund të deklarojë se për qëllim të nenit 12 dhe nenit 14, paragrafi 1, nënparagrafi a të Konventës, ai rezervon të drejtën për të kërkuar kopjen origjinale ose të vërtetuar të kërkesës dhe dokumenteve mbështetëse.”.

Neni 7

Marrëdhënia me Konventën dhe instrumente të tjera ndërkombëtare

1. Fjalët dhe shprehjet e përdorura në këtë protokoll interpretohen brenda kuptimit të Konventës. Për sa u përket palëve të këtij protokoll, dispozitat e Konventës zbatohen *mutatis mutandis*, në masën që ato janë të pajtueshme me

dispozitat e këtij protokollit.

2. Dispozitat e këtij protokollit nuk cenojnë zbatimin e nenit 28, paragrafi 2 dhe 3 të Konventës në lidhje me marrëdhëniet midis Konventës dhe marrëveshjeve dypalëshe ose shumëpalëshe.

Neni 8

Zgjidhja miqësore

Konventa plotësohet nga dispozitat e mëposhtme:

“Zgjidhja miqësore

Komiteti European i Këshillit të Europës për Probleme të Krimit informohet në lidhje me zbatimin e Konventës dhe protokollin shtesë të saj dhe bën gjithçka që është e nevojshme për të lehtësuar një zgjidhje miqësore të çdo vështirësie që mund të lindë nga interpretimi dhe zbatimi i tyre”.

Neni 9

Nënshkrimi dhe hyrja në fuqi

1. Ky protokoll është i hapur për nënshkrim nga shtetet anëtare të Këshillit të Europës që janë palë ose kanë nënshkruar Konventën. Ai i nënshtrohet ratifikimit, pranimit ose miratimit. Një nënshkrues nuk mund të ratifikojë, pranojë ose miratojë këtë protokoll nëse nuk ka ratifikuar, pranuar ose miratuar më parë konventën ose e bën këtë në të njëjtën kohë. Instrumentet e ratifikimit, pranimit ose aprovimit depozitohen pranë Sekretarit të Përgjithshëm të Këshillit të Europës.

2. Ky protokoll hyn në fuqi ditën e parë të muajit pas mbarimit të një periudhe prej tre muajsh pas depozitimit të instrumentit të tretë të ratifikimit, pranimit ose miratimit.

3. Në lidhje me çdo shtet nënshkrues, i cili depoziton më pas instrumentin e tij të ratifikimit, pranimit ose miratimit, ky protokoll do të hyjë në fuqi ditën e parë të muajit pas mbarimit të një periudhe tre mujore pas datës së depozitimit të instrumentit të aderimit.

Neni 10

Aderimi

1. Çdo shtet joanëtar që ka aderuar në Konventë mund të aderojë në këtë protokoll pasi të ketë hyrë në fuqi.

2. Ky aderim kryhet me anë të depozitimit të një instrumenti aderimi pranë Sekretarit të Përgjithshëm të Këshillit të Europës.

3. Në lidhje me çdo shtet aderues, protokollin do të hyjë në fuqi ditën e parë të muajit pas mbarimit të një periudhe tre mujore pas datës së depozitimit të instrumentit të aderimit.

Neni 11

Objekti i përkohshëm

Ky protokoll zbatohet për kërkesat e marra pas hyrjes në fuqi të protokollit ndërmjet palëve përkatëse.

Neni 12

Zbatimi territorial

1. Në kohën e nënshkrimit ose gjatë depozitimit të instrumentit të tij të ratifikimit, pranimit, miratimit ose aderimit, çdo shtet mund të përcaktojë territorin ose territoret në të cilat zbatohet ky protokoll.

2. Në çdo kohë të mëvonshme, çdo shtet me një deklaratë drejtuar Sekretarit të Përgjithshëm të Këshillit të Europës, mund të shtrijë zbatimin e këtij protokollit për

çdo territor tjetër të përcaktuar në deklaratë. Në lidhje me këtë territor, protokollin do të hyjë në fuqi ditën e parë të muajit pas mbarimit të një periudhe prej tre muajsh pas datës së marrjes së kësaj deklarate nga Sekretari i Përgjithshëm.

3. Çdo deklaratë e bërë sipas dy paragrafëve pararendës, në lidhje me ndonjë territor të përcaktuar në këtë deklaratë, mund të tërhiqet me një njoftim drejtuar Sekretarit të Përgjithshëm të Këshillit të Europës. Tërheqja hyn në fuqi ditën e parë të muajit pas mbarimit të një periudhe gjashtë mujore pas datës ose marrjes së këtij njoftimi nga Sekretari i Përgjithshëm.

Neni 13

Deklaratat dhe rezervat

1. Rezervat e bëra nga një shtet për dispozitat e Konventës dhe protokollet shtesë të saj, të cilat nuk janë ndryshuar nga ky protokoll, janë gjithashtu të zbatueshme për këtë protokoll, nëse ai shtet nuk deklaron ndryshe në kohën e nënshkrimit ose gjatë depozitimit të instrumentit të tij të ratifikimit, pranimit, miratimit ose aderimit. Kjo zbatohet për çdo deklaratë të bërë në lidhje me ose në bazë të dispozitave të Konventës dhe protokolleve shtesë të saj.

2. Rezervat dhe deklaratat e bëra nga një shtet për dispozitat e Konventës, të cilat ndryshohen nga ky Protokoll nuk janë të zbatueshme ndërmjet palëve të këtij Protokollin.

3. Nuk mund të bëhet asnjë rezervë në lidhje me dispozitat e këtij protokollin, me përjashtim të rezervave të parashikuara në nenin 10, paragrafi 3, neni 21, paragrafi 5 i Konventës së ndryshuar nga ky protokoll dhe neni 6, paragrafi 3 i këtij protokollin. Reciprociteti mund të zbatohet për çdo rezervë të bërë.

4. Çdo shtet mund të tërheqë plotësisht ose pjesërisht një rezervë ose deklaratë që ka bërë në përputhje me këtë protokoll, me anë të një njoftimi drejtuar Sekretarit të Përgjithshëm të Këshillit të Europës, i cili do të hyjë në fuqi nga data e marrjes së tij.

Neni 14

Denoncimi

1. Në masën që ka lidhje me të, çdo palë mund ta denoncojë këtë protokoll me anë të një njoftimi drejtuar Sekretarit të Përgjithshëm të Këshillit të Europës.

2. Ky denoncim hyn në fuqi ditën e parë të muajit pas mbarimit të një periudhe gjashtë mujore, pas datës së marrjes së njoftimit nga Sekretari i Përgjithshëm i Këshillit të Europës.

3. Denoncimi i konventës përfshin automatikisht denoncimin e këtij protokollin.

Neni 15

Njoftimet

Sekretari i Përgjithshëm i Këshillit të Europës njofton shtetet anëtare të Këshillit të Europës dhe çdo shtet që ka aderuar në këtë protokoll në lidhje me:

- a) Çdo nënshkrim
- b) Depozitimin e çdo instrumenti ratifikimi, pranimit, miratimi ose aderimi;
- c) Çdo datë të hyrjes në fuqi të këtij protokollin, në përputhje me nenin 9 dhe 10;
- d) Çdo rezervë të bërë në përputhje me nenin 10, paragrafi 3 dhe nenin 21, paragrafi 5 të Konventës së ndryshuar nga ky protokoll, si dhe nenin 6, paragrafi 3 i këtij protokollin dhe çdo tërheqje të kësaj rezerve;
- e) Çdo deklaratë të bërë në përputhje me nenin 12, paragrafi 1 dhe nenin 14, paragrafi 3 të Konventës të ndryshuar nga ky protokoll, si dhe nenin 12 të këtij protokollin dhe çdo tërheqje të kësaj deklarate.
- f) Çdo njoftim të marrë në zbatim të dispozitave të nenit 14 dhe datën në të

cilën denoncimi hyn në fuqi;

g) Çdo akt, deklaratë, njoftim ose komunikim tjetër në lidhje me këtë protokoll.

Në dëshmi të kësaj, të nënshkruarit, duke qenë rregullisht të autorizuar, kanë nënshkruar këtë protokoll.

Bërë në Vjenë më 20 shtator 2012 në gjuhët angleze dhe frënge, ku të dyja tekstet janë njëloj autentike, në një kopje të vetme e cila depozitohet në arkivat e Këshillit të Europës. Sekretari i Përgjithshëm i Këshillit të Europës i transmeton kopje të vërtetuara çdo shteti anëtar të Këshillit të Europës dhe shteteve joanëtare që kanë aderuar në Konventë.